

[Pinholt.]

jeg har sagt. (Afbrydelse af *Justitsministeren* [Zahle]). Ja, saa kan den højtærede Justitsminister selv gaa hen og læse, hvad Dr. Brandes har sagt, da han var Medlem af Landstinget. Han har udtrykkelig sagt, jeg kan ogsaa læse det for den højtærede Minister. (*Justitsministeren* [Zahle]: Han var ikke Medlem, da Ministeriet dannedes). Er han da ude af det radikale Parti nu? Det kan være, han er skudt ud. Han siger maaske af og til en Ubehagelighed, fordi han ser lidt mere nøgternt paa Sagerne, og saa kan det jo være, man har stødt ham ud.

Det skulde være interessant at faa en Erklæring fra den højtærede Justitsminister om, at Dr. Brandes ikke hører til de Radikale mere, han er brugt og kørt paa Køkkenmøddingen. (*Justitsministeren* [Zahle]: Han er radikal, og han støtter den Politik, som nu føres!). Ja, jeg skal læse for den højtærede Minister, hvad han har sagt. (*Afbrydelse*: Det er ikke nu!). Er det ikke dette Ministerium? Hvad støtter han saa? Det er ikke let at faa Klarhed paa dette. Den Stilling, man er kommet i til Dr. Brandes, er jo lidt ejendommeligt.

Naa, men jeg skal ikke opholde mig længere ved dette. (Afbrydelse). Ja, det var et ubehageligt Afsnit for den radikale Politik. Men, altsaa, de Radikale er i samme Baad som Socialdemokraterne, og de har den højtærede Statsminister til Kaptajn. Det er muligt, at de har den højtærede Udenrigsminister til Styrmand, men det plejer jo ikke at være Styrmanden, der alene sætter Kursen, heller ikke sætter den fortrinsvis. Det beder jeg om at man vil lægge Mærke til, og jeg ser jo paa mange socialdemokratiske Ansigter her, at de billiger fuldt ud, hvad jeg siger.

Jeg skal derefter gaa over til det, jeg anser for i og for sig vigtigere, og svare det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen paa de Udtalelser, han fremsatte overfor mig angaaende Jordlovgivningen.

Det ærede Medlem sagde, at han forstod ikke, at Venstre nu vilde vende sig mod en Jordpolitik, som de selv havde knæsat. Det vilde ogsaa have været uheldigt, hvis Venstre gjorde det, men det har Venstre ikke gjort. Det er rigtigt, at de ærede Medlemmer og jeg har siddet sammen i Landbokommissionen og der i Forening har været med til at udarbejde de Grundregler, hvorover Loven af 4. Oktober 1919 er bygget. Men det ærede

Medlem vil jo vide lige saa godt som jeg, at der fandtes hverken Ekspropriation eller Statsfæste i de Regler, vi havde udarbejdet.

Det ærede Medlem ved, at Punkt 4 indledes udtrykkelig med, at Formnen for Besiddelsen er Eje, og at Husmændene skal have den samme Dispositionsret over Ejendommene, som man har over de Statshuse, der oprettes i Henhold til Loven af 1909. Der er kun dette, at de maa ikke destruere Jorden. Det ærede Medlem ved endvidere, at der blev skrevet i Betænkningen den Gang, at dette betragtedes som et Forsøg, og at man ydermere fra vor Side skrev, at man meget vel saa, at disse nye Brug kom til at staa i en Stilling, som afveg fra Stillingen for den øvrige Landbefolkning deri, at Brugerne fik en særlig Interesse i, at Jordskatterne maatte vokse, thi derefter vilde de jo slippe fri for Byrder.

Saa kom Loven af 4. Oktober 1919. Jeg billigede den, og der er fra Venstres Side ikke gjort noget for, at de Brug, som er oprettede efter denne Lov, skal afvikles.

Der staar udtrykkelig i den Betænkning, vi den Gang afgav, at Jord i offentligt Eje skal udstykkes til disse Brug, for saa vidt der ikke derved krænkes private eller offentlige Interesser. Det var altsaa i Virkeligheden et meget moderat Forslag, der blev gjort paa, om det var muligt at give dem, der skulde have mindre Ejendomme ved Statens Hjælp, en bedre Form for Hjælp, end det var at give dem billige Penge. Man ønskede, om det var muligt, at fri dem for de Konjunktursvingninger, der nu gør Forholdene saa vanskelige for Landbruget. Helt ud er det vist ikke lykkedes med Loven, men det er en Sag for sig.

Naar man nu fra Venstres Side gaar aldeles afgjort mod Statsfæste og Ekspropriation, saa er man i den nøjeste Overensstemmelse med de Tanker, der har været fremme i Venstre til alle Tider. (*Afbrydelse*: Nej). Absolut. (*Afbrydelse*: Nej). Jeg ved ikke, hvad det er for et Menneske, der siger Nej, men det er jo ogsaa fuldkommen ligegyldigt. Vel har der gennem Tiderne i 80erne og 90erne og senere været en og anden Rigsdagsmand af Venstre, som har hævdet, at der kunde være Tale om at prøve baade Ekspropriation og Statsfæste, men Partiet som saadant er aldrig nogen Sinde gaaet ind herfor. Jeg vil gerne se en staa op og hævde, at Partiet